

Selefiyye hakkındaki yanılıgılar

Ebu'l-Hasen el-Akdar

Tercüme: AbdulKerim Çobanoğlu

İçindekiler

1. "Selefiyye" tabiri bir bid'attir	3
2. Allah bizlere müslüman ismini vermiştir. Neden kendimizi selef'e nisbet etmek zorundayız?	4
3. "Selefi" tabiri kendi kendini tezkiye (temize çıkarma, övme) etmektir	5
4. Selefiyye bölünme sebebidir	6
5. Selefiler sadece kendilerinin doğru yolda olduğunu düşünürler	6
6. Selefiler kibirli ve kötü ahlaklıdırlar	7
7. Selefilerde, diğerlerine nazaran takva eksikliği vardır	8

'Selefiyye' ve 'Selefi' tabirleri hakkında birçok şüphe ve yanlış anlaşılma etrafta yaygındır. Hatta bir kısmı samimi insanlar tarafından (şu ana kadar yaptıkları kötü tecrübelerden dolayı) ortaya atılır. Bir kısmıda insan şeytanlarından gelir, hak/gerçek daveti yıpratmak ve yıkmak için kendi kurguladıkları hikâyeleri ve hayalleri/paranoyaları ile (bu yolda) birçok gayret sarfederler.

1. "Selefiyye" tabiri bir bid'attir

'Selefiyye' kelimesi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve Sahabe (radiyAllahu anhum) zamanında kullanılmamıştır. O devirde ki müslümanlar İslamı doğru anladıkları/algıladıkları için 'Selefiyye' gibi bir tabire ihtiyaçları yoktu. Ama fitne devri başladığında ve firkalar/gruplar çoğaldığında ümmetin alimleri hakka tabii olanlar ile (heva ve heveslerine tabii olup bid'at ve) hataya düşenleri ayırmaları gerekiyordu. Bu sebebe binaen 'Ehli Hadis' ve 'Selef' gibi tabirler kullanılmaya başlandı. Ebu Hanife (vefatı:150 hicri) der ki: "Rivayetlere ve selefin yoluna sıkı sıkı bağlanın ve yeni icad edilen şeylerden kaçının, çünkü bunların hepsi bid'attir." (Suyuti tarafından 'Sevn'el-Muntek ve'l-Kelam isimli eserin 32.sahifesinde nakledilmiştir.Imam Ebu Hanife'nin bunu söylemeye sevk eden su olaydır: Bir kişi Ebu Hanife'ye söyle bir soru sorar:" İnsanların arazlar ve cisimler hakkında sonradan ortaya koydukları kelimeler hakkında ne dersiniz?" Ebu Hanife'nin cevabı şudur: "Bunlar felsefecilerin görüşleridir. Rivayetlere ve selefin yoluna sıkı sıkı bağlanın ve yeni icad edilen şeylerden kaçının, çünkü bunların hepsi bid'attir" Bknz: Zemm'ul-Kelam, el-Herevi)

Bunun için 'Selefiyye' (Selefiler) sahih rivayetlerden anlaşıldığı gibi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) ve sahabe'nin (radiyAllahu anhum) yolu olan gerçek İslamı benimsediklerinden dolayı kendilerini bütün İslami firkalardan/gruplardan soyutlarlar/ayırırlar.(Buradaki bütün ifadesi kesindir: Dünyada bazı islami örgütlerce 'selefilik' ismi altında düzenlenen terör eylemleri kesinlikle metotla uyuşmadığından dolayı reddedilir. Maalesef Türkiye'de alim geçinen zevat tarafından bu tür olaylara pek reddiye gelmemiştir.'Müslümanlar böyle şey yapmaz!' deyip basit bir bahaneyle işi başlarından savuşturmayı becermişler veya sinsininsin bu tür eylemlere sahip çıkıp kafirlerin veya kafir saydıkları müslümanların başına gelenlere sevinmişlerdir. Ama İslam/Selef daveti açısından bakıldığında-aklı başında alimler veya davetçiler bu tür olayların İslama uymadığını gündeme getirmeliydiler. Oysa bir çok bid'atçının kötüyü hor gördüğü (!) arap islam dünyasında 11 Eylül 2001 olaylarının akabinde, Ekim 2001'de (!!!) ilk reddiyeler ve risaleler yazılıp, basılmaya başlanmıştır. Mutercim)

Bu (mes'eleye) ilaveten 'selef' kelimesi Allah Resulu (sallAllahu aleyhi ve sellem) tarafından bizzat kullanılmıştır. ('selef' kelimesi lugatte öncü olan, önde olan veya önceden geçip giden manalarına gelmektedir. Mutercim) O (sallAllahu aleyhi ve sellem) (kızı) Fatima (radiyAllahu anha) ya şöyle buyurur: "Nime's selef ene leki...(Ben senin için ne güzel bir selefim...) (Sahih bir hadistir.Muslim tarafından nakledilmiştir. Hadis No:2450. Mutercim).

(Yine) İmam Muslim (rahimehuAllah) tarafından "Sahih" kitabının mukaddimesinde (16. sahife) Abdullah ibn Mubarek (rahimehuAllah, vefatı 181h.) 'ın şu sözü nakledilir: "...bütün insanların önünde şöyle demesi âdetiydi: 'Amr bin Sabit'in (rivayet ettiği) hadislerle itibar etmeyin, çünkü o selefe hakaret ederdi'."

Şeyh Salih bin Fevzan der ki: "Sadece selefin mezhebini/metodunu takib etmekten başka bir manaya gelmeyen bu anlayış (yani selefiyye/selefilik) nasıl bir bid'at olabilir? Bilakis selefin mezhebi kitab ve sünnette uyulması vacib olan hak ve hidayettir." (El-Beyan, 156. sahife) Binaenaleyh kendini selefe -veya diğer tabirle selefiyye'ye nisbet etmek bid'at değildir. Tam aksine her müslüman kendini (sünnet) menhecine/metoduna ve selef akidesine nisbet etmek mecburiyetindedir. (Her müslüman kendisini bid'atçı ve sapık fırkalardan soyutlaması gerekir. Mutercim) Şöyle de denilebilir: Şayet 'Selefiyye/Selefilik' tabiri bir bid'at ise 'ehli sünnet ve'l-cemaat' tabiride bir bid'attır. (Çünkü bu tabirde Allah Resulu sallallahu aleyhi ve sellemden sonra kullanılmaya başlandı. Mutercim) Oysa 'ehli sünnet ve'l-cemaat' tabirinin manası (ve ne anlama geldiği) bütün teferruatıyla bilinmektedir. Maalesef 'ehli sünnet ve'l-cemaat' tabiri hakkı/gerçek İslam'ı ayırmak için yetmemektedir (artık). (Bunun sebebidir hemen hemen bütün sapık fırkaların/grupların kendini ehli sünnete nisbet etmeleridir. Mutercim)

2. Allah bizlere müslüman ismini vermiştir. Neden kendimizi selef'e nisbet etmek zorundayız?

Şeyh el-Albani (rahimehuAllah. Bir kaç yıl önce vefat eden Şeyh Muhammed NasirudDiin el-Albani zamanımızın en büyük muhaddisiydi. Muhaddis el-Asr/Asrın muhaddisi diye anılırdı. Günümüzdeki hadis ve sünnet çalışmalarının hemen hemen hepsine katkısı vardır. İslam aleminin en meşhur 'Namaz Hocası' kitabı olan 'Sıfatu salat'un-Nebi' şeyhin hayatının eseridir. Allah'a hamdolsun türkçe olarak tercüme edilip bir kaç kez basılmıştır. En son İstanbul'daki 'Beka Yayınları' tarafından yeni bir tercüme ve dizayn ile basılmıştır. Tarafımızdan tavsiye edilir. Mutercim) Bu konuyu 'Ene Selefi...' isimli (ders/sohbet) kasetinde güzel bir şekilde açıklamıştır. Burada bir pasaj aktaralım:

Şeyh el-Albani: "Şayet sana: 'Mezhebin nedir?' diye sorulursa cevabın nasıl olur?"

Sorucu (anlaşılan o ki bu zat mezkur ders kasetinde şeyhe konuyla alakalı sorular

sorar. Mutercim) : " Ben bir müslümanım."

Şeyh el-Albani: " Bu yeterli değildir."

Sorucu: "Allah (subhanehu ve teala) bize 'müslüman' ismini vermiştir." Ve şu ayeti okur: " O (Allahu subhanehu ve teala) bundan önce (ki kitaplarında da) bu (Kur'an'da) da size 'müslümanlar' ismini verdi..." (Hac Suresi, 78. ayet)

Şeyh el-Albani: "Bu cevab (İslam'ın) ilk devrinde, çeşitli fırkaların/grupların ortaya çıkmadığı ve yayılmadığı zamanda yaşadığımızda verilseydi doğru olurdu. Günümüzde ise bu gruplardan bir müslümana-ki onların akidesiyle/inancıyla bizimkisi farklıdır-sorarsak, cevabı (senin verdiğin) cevaptan daha değişik bir şey olmayacaktır. Hepsi: rafizi şiiileri, hariciler, nusayrı alevileri- diyecekler ki: '...ben bir müslümanım'. Binaenaleyh böyle demek artık günümüzde kifayet etmemektedir/yeterli gelmemektedir." (Allahu subhanehu ve teala Şeyh el-Albani'ye rahmet etsin, burada en sapık grupları zikretmiştir-dolayısıyla onlar bile '...ben bir müslümanım!' demektirler oysa rafizi şiiileri Kur'an'ın (haşa) tahrif edildiğine, sahabenin bir kaçı müstesna kafir ve munafık olduğuna inanırlar. Haricilerin günümüzde ki torunları müslümanları kafir görerek kanlarını ve mallarını helal görürler. Nusayrı alevileri ise tamamen farklı bir dine inanırlar. Mutercim)

Sorucu: "Ben Kur'an ve sünnete göre (amel eden) bir müslümanım."

Şeyh el-Albani:" Bu da yeterli değildir."

Sorucu:" Neden?"

Şeyh el-Albani:" Bu adı geçen fırkalardan her hangi birinin şöyle dediğini gösterebilir misin: '...ben Kur'an ve sünnete uymayan bir müslümanım!' Doğrusu:' ...ben Kur'an ve sünnete

uymuyorum!' kim der?" Sonra Şeyh el-Albani Kur'an ve sünnete uymanın ancak selefi salihin anlayışı üzere olması gerektiğini beyan eder.(Pasajın bu kısmı 6.bölümde devam eder. Mutercim)

Sorucu:" O zaman ben Kur'an ve sünneti selefi salihinin anlayışı üzere takib eden bir müslümanım."

Şeyh el-Albani:" Şayet birisi sana mezhebini sorsa cevabın böylemi olacak?"

Sorucu:" Evet."

Şeyh el-Albani:" O zaman bu tarifi biraz kısaltıp -ki en iyi deyimler kısa, yeterli ve anlatılmak istenileni anlaşılır kılanlardır- şöyle desek daha hoş olmaz mı: "...ben bir selefiyim!" (Bu tabir bazı ülkelerde maalesef selefi olmadıkları halde bazı teröristler tarafından kullanıldığı için suç sayılabilir. Ama bizim için önemli olan bu tabirin ne manaya geldiğini bilmektir: Allah azze ve celle tarafından gönderilen İslam'ın sahih/doğru anlayışı! Muhtemelen teröristlerin bu ismi kullanması gerçek yüzleriyle ortaya çıktıklarında peşlerinden gidecek insan bulamama kaygısıdır. Mutercim)

'Müslüman' veya 'sünni' gibi tabirler bütün fırkalar/gruplar tarafından kullanıldığı için günümüzde kafi gelmemektedir. Şeyh el-Albani bununlar hakikati sapıklıktan ayırt etme önemliğine -ki akide (inanç) ve menhecin (metodun) temelidir- parmak basmıştır. Her ikisinde (akide ve menhec yani) anlayışlarını veya isimlerini kurucularından alan çeşitli fırkaların/grupların aksine selefi salihin (in anlayışı) eksenlidir.

3. "Selefi" tabiri kendi kendini tezkiye (temize çıkarma, övme) etmektir

Buna cevab, Suudi Arabistan eski genel müftüsü Şeyh Allame AbdulAziz ibn Baz (rahimehuAllah) tarafından (konuyla alakalı) bir sorudan sonra verilir:" Siz kendini 'selefi' veya 'eseri' diye isimlendiren/tanımlayan bir kişi hakkında ne dersiniz? Bu kendi kendini tezkiye etme manasına gelmez mi?" O şöyle cevap verir:" Eğer (bu isimlendirmesinde/tanımlamasında) samimiyse, (yani hakikaten) bir 'selefi' veya bir 'eseri' ise, buna karşı söylenebilecek bir şey yoktur. Buna benzer bir şekilde selefimizde şöyle derdi:' Falanca selefidir' veya 'filanca eseridir'. Bu tezkiye gereklidir, hatta zaruridir." (Hakk'el-Muslim isimli ders kasetinden)

Şeyh Salih bin Fevzan'a şöyle soruldu:" Bir kişi kendi kendini 'selefi' diye nitelendirse, yeni bir fırkamı/grupmu oluşturmuştur?" Şöyle cevap verir: "Hakikaten doğru söylüyor ve kendisini Selefiyye/Selefilik ile özdeşliyorsayse buna itiraz edilecek bir şey yoktur. Ama sadece bu kuru bir iddia olup, başka bir menhec/metod üzereyse, kendisini selefiyye' ye mensub olduğunu söylemeye hakkı yoktur." (El-Ecvibu el-Mufidah, 16.sahife)

Bir kişinin kendisinin selefe nisbet etmeyi övünme/kibirleşme olduğunu iddia edip, insanları bundan alıkoyanlara gelince, bunların fitneleri bize gizli kalmış değildir. Şeyhulİslam İbn Teymiyye (rahimehuAllah) bu iddiayı yüzyıllar önce çürütmüş ve kendisini selefe nisbet edenlerin herkes tarafından kabul edilmesinin gerekli olduğunu beyan etmiştir. Hatta selef akidesinin ve menhecinin haktan başka bir şey olmadığı için, bu konuda icma olduğunu vurgulamıştır.

(Yanlış ve sapık iddialarda) bulunanların, kendi yanlışları (ve sapıklıkları) ortaya çıkacağı için, kendini selefe nisbet etmeyi sevmemeleri kimseyi şaşırtmasın. (Şöyle hoş bir deyim vardır:" Zalim zulmünün farkındadır ve bir gün zulmü ortaya çıkacağı için tir tir titremektedir..." Bu sapıklar zulümlerinin farkındadır, ve bir gün insanları alıkoydukları hak ortaya çıkacağı için tüm bid'atçıların selefiyyeyi cephe aldıklarını görürsün.Kendi aralarında

bölük pörçük oldukları halde sefefe karşı kitablarında, makalelerinde ve internet sitelerinde nasıl ittifak kurduklarına bir dikkat et. Mutercim)

4. Selefiyye bölünme sebebidir

Şayet Selefiyye bu ümmetin selefinin Kur'an ve sünneti anladığı gibi anlamının yoluysa, ve Allah Resulu (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduysa: "...ümmetim 73 fırkaya ayrılacaktır. Bunlardan bir fırka hariç hepsi ateştedir." (Sahabe radiyallahu anhum:) "O (kurtulan fırka) hangisidir?" (diye sorunca O sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: " Benim ve ashabımın (bulduğu yol/anlayış) üzere olanlar." (Hadisi Tirmizi nakletmiş ve el-Albani sahih olduğunu söylemiştir. Mutercim) Ve bölünmek/parçalanmak doğru anlayışı terk etmekten dolayı ortaya çıkıyorsa Selefiyye bölünmenin ve gruplaşmanın aksine birleşmenin/ittifak etmenin yolundan başka bir şey değildir. Şeyh Salih el-Fevzan'ın dediği gibi: " Selefiyye fırka-i naciyyedir (kurtuluş fırkasıdır) ve onlar (gerçek) Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'tır. Onlar hizibler (fırkalar/gruplar) diye isimlendirilen günümüzdeki cemaatlardan bir cemaat değildir. (Günümüzdeki terör olayına bulaşanlar bu tipik cemaatlardan biridir ve kesin 'selefi' değildirler. Onlar ihvanı müslüminin bir uzantısı olan 'tekfir ve'l-hicret' cemaatinin bir versiyonudurlar. Mutercim) Selefiyye Allah Resulu (sallallahu aleyhi ve sellem)'i, sahabeler (radiyallahu anhum)'u ve selef mezhebini takip eden bir topluluktur. (Binaenaleyh) Günümüzdeki cemaatlerin hiç birinden değildirler. ("Tahzir min'el-Bid'ah" isimli ders kasetinden.)

Bundan dolayı Selefiyye Allah Resulu (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ümmetine gecesini gündüz gibi olan, apaydınlık ve apaçık mirasıdır, ve bundan ayrılan helak olmuştur. (Oysa diğer gruplarda) ayrılıklar ve ihtilaflar baş gösterecek ve ateş/cehennem vaadedilen taifelerden olacaklardır. (Yukarıdaki 73 fırka hadisi mucibince. Mutercim) Selefiyye Allah Resulu (sallallahu aleyhi ve sellem)'e ve sahabesine dönüş çağrısıdır ve hiç bir zaman tefrikacılık/ayrıcılık olarak nitelendirilemez.

5. Selefiler sadece kendilerinin doğru yolda olduğunu düşünürler

Burada şu farkı göz önünde bulundurmak lazım: kendini selefin yoluna nisbet etmek ve kendini selefin yoluna nisbet eden kişi. Kesin diyebiliriz ki kendini genelde ve detayda, akidede ve menhece, usulde ve furuda selef yoluna nisbet etmek hakkın ta kendisidir. Bunu sapıtmışların dışında kimse inkar edemez. Kendini selefin yoluna nisbet eden kişiye gelince, bu (nisbet ediş) prensip olarak doğrudur ve buna aykırı davranmakta yanlış ve sapıklıktır. Bu genel olarak akide, menhec ve usuluddin için geçerlidir, çünkü selefin akidesi, menheci ve usulü bütün devirlerde aynı olmuştur. Bu konularda (selef) icma halindedir. Bunun için kendini sefefe nisbet eden ve bunu amele/pratiğe dönüştüren, ilimde ve amelde bunları takip eden, bunların yolundan giden bir 'selefi' tamamıyla haktır inşaAllah. (Bu kişi) selefin yolunu ana hatlarıyla bilir ve bu yolun hak olduğunu kavrar, ama belki kendine bazı hassas noktalar gizli kalmış olabilir. Ama her halukarda bu yolu kendine rehber olarak görmesi ve buna aykırı davranmanın sapıklık olduğunu bilmesi doğru yolda olduğunu delildir. Veya selefin yolunu genelde ve detayda, akide, menhec, usul ve furu mes'elelerinde bilir. Binaenaleyh bu metoda sınıksız tutunduğu ve bununla amel ettiği müddetçe yaptıklarının hemen hemen hepsi doğru olacaktır. Bütün bunlar öğrenmesindeki samimiyete ve ilmini arttırmasındaki ve bununla amel etmesindeki gayrete bağlıdır. Ama kalkıp bir kişi her mes'elede doğru olduğunu iddia ederse hata etmiştir, çünkü her mes'ele için bütün teferruatıyla bilemez, çünkü geçmişteki imamların (hata yapmadan) ulaşamadığı bir mertebeye onlardan

sonrakilerde ulaşamayacaktır. (Bunu itiraf eden sadece selefiyyedir. Bid'acı taifeler imamlarının hata yaptığını kabul etmez. Tam aksine Allah'tan ilham aldıklarını iddia edip, bu yolla sapıklıklarını meşrulaştırırlar. Mutercim) Bu sebebe binaen bir selefinin ikinci planda olan mes'elelerde hata etmesi mümkündür. Ama bundan dolayı akidesi ve menheci yanlış değildir, çünkü genel olarak konuşmak gerekirse o yinede 72 bid'atçı ve sapık fırkalardan ayıran bir şeye tutunduğu için (bu taifelerden) olmayacaktır.

6. Selefiler kibirli ve kötü ahlaklıdır

Bu çok ciddi husustur ve dikkatli bir mutaalaya ihtiyacı vardır. Kötü ahlak genellikle bir kişinin tavrının, karakterinin ve şahsiyetinin kötü terbiye edilmiş oluşunun bir sonucudur/göstergesidir. Bu kötü ahlak illada (bu tür kişilerin) aslının, yani haktan başka bir şey olmayan selef akide ve menhecinin yansıması olmayabilir. Bir kişinin ahlakını düzeltmesi gerekebilir ve onunlada ancak hikmetle ve güzel sözle munazara edilmesi gerekir (çünkü bu sünnettir) ve buda onun daveti/doğruyu kabul etmesini kolaylaştırır. Ama bu doğru, geçerli ve tek kurtuluş yolu olan selef yolunu ve buna kendini nisbet etmeyi reddetmek için bir bahane değildir. Binaenaleyh bazı seleflerin kötü tavırları ile Kur'an ve sünnet kaynaklı ilme mebni olan/bina edilen menheci ayırt etmemiz lazımdır. Kaldı ki bunu (yani kötü ahlaklı olmayı) her müslüman için -yanlış bir menhec ve sapık bir akide üzere olması hiç bir şey farketmez-söylememiz mümkündür. Bunlar arasında da kötü tutumlu ve tavırlı olanları vardır. Bir menhec ve akide ama Allah Resulu (sallallahu aleyhi ve sellem)'e, sahabelere (radiyallahu anhum) ve selefte uygunluğuyla ölçülür, tabiiilerinin kötü tutumlarıyla değil. Gelecek kısım bunu daha teferruatlı açıklayacaktır:

Kibir/kötü davranışlar bazılarında mühim bir rol oynayabilir ve bununla da azarlanmaları/tenkit edilmeleri gerekir. Ama bazı hallerde de (bir selefinin) hakka sevgisi ve hakka yakini kibir olarak algına bilinir. Muhatabları bunu kibir sanır. Genelde kibir, kendini selefi akideye ve menhece nisbet edenin ortaya koyduğu doğruyu/gerçeği kabul etmeyen kişinin tarafındadır. Bunun ekseriyetle böyle olduğunu unutmamak gerekir. Bu kesinlikle unutulmamalıdır, çünkü çoğu zaman bu böyle olmuştur. Allah Resulu (sallallahu aleyhi ve sellem)'in dediği gibi: " ...kibir, hakkı inkar etmek/çiğnemek ve insanları hakır/küçük görmektir." (Sahih bir hadistir. Muslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Buhari Edeb'te nakletmiştir. Mutercim) Binaenaleyh '...çoğu selefler kibirlidirler!' (demekten) Allah'a sığınırız. Gerçekte kibirli olanlar, kibirlerinden dolayı hakkı kabul etmeyenler, sonra da kalkıp bununla selefleri suçlayanlardır. Her madalyonun iki yüzü vardır. Farz edelim bir selefi başka bir kişiyi doğru olduğuna emin olduğu bir mes'elede hakka davet ediyor. Belki o katıdır, haklı olduğunu ısrar eder ve bundan dolayı kibirle itham edilir, ama bunun tek sebebi onun hakka/gerçeğe olan sevgisidir ve diğerinin (yani onu kibirle itham edenin) dik kafalılığıdır Biz deriz ki, bu davranış doğru ve yerinde değildir, ama onu bu duruma sokan sadece (hakkı savunmadaki) aşırı gayretidir. (Bu hale o) ya nasıl davranacağını bilememekten veya kötü terbiye edilmiş oluşundan dolayı düşer. Bütün bu (hatalarını) düzeltmesi kendisine bağlıdır, çünkü hakka davet ettiği kişi, ona takdim ettiği (hakkı kendisinin) tarz ve usulünden dolayı reddedebilir. Bazı durumlarda kibire benzer haller görülebilir, lakin bu sadece mevzubahis olma kişiyile alakalıdır, kendini nisbet ettiği akide ve menhec ile değil. Vakiada/Realitede çoğu bid'atçı sufi mühlidleri kibirlidirler, bunun (sebebiyse) ateşten kurtulduklarına kesin gözle bakmalarını/inançlarıdır. Bunlar tabi olanlarından aşırı derecede bir bağıllık isterler, ve kendilerinin insanlardan üstün olduğunu vehm/hayal ederler. Bu (dediklerimizi) bütün tarikat ve buna benzer fırkalara genelleştirebilirdik. Kibir her yerde görülebilir, kişinin akide ve menhecine dair ne lehte, ne aleyhte kesin bir burhandır/delildir. Akide ve menhecin kendisine

bakılır ve selefın anlayışına (ne derece) ölüp biçilir. Bununla bağımlı olarak şeyh el-Albani ve sorucunun arasında geçen munazaraya dönebiliriz:

Sorucu: "Tamam. Sana hak veriyorum ve diyorum ki: Evet (kısaltılmış bir tabir olan 'selefi' kelimesini kabul ediyorum). Ama daha hala aynı kanaattayım: şayet birisi seni selefi olduğunu duysa, kafasında daha önceleri yaptığı katı ve kötü tecrübeler geçer, bütün bunlar bazen selefilerde görülen hallerdir."

Şeyh el-Albani: "Farzedim ki dediklerin doğru. Şayet '...ben bir müslümanım!' dediğin zaman falanın falancanın aklına bir rafizi-şiası, bir düzü veya bir ismaili gelemiz mi?"

Sorucu: "Olabilir. Ama ben en azından şu ayete uymuş oldum: 'O bundan önce ve bunda da size müslümanlar ismini verdi...' (Hac Suresi, 78. ayet)

Seyh el-Albani: "Hayır kardeşim, sen bu ayete uymadın, çünkü bu ayet İslam'ın doğru seklini kastediyor. Ve sen, insanların anlayışına hitab etmen gerekir. Herhangi bir kişi, senin bu ayetin kasettiği tar da bir müslüman olduğuna anlayabilecek mi acaba? Diğer dediklerin ise bazen yerinde, bazen değildir. Katilik hakkında dediğin mesela (bazen) bir kişide olabilir, ama ilim ve inançla bağlantılı olan menhecin göstergesi değildir. Eğer bir Şii, düzü, harici, sufi veya bir mutezili hakkında konuşacak olursak, dediklerinin hepsi onlarda da bulunabilir/görülebilir. Ama şimdi bu münazaramızın konusu değildir. Biz bir kişinin mezhebini açıklayan ve Allah'ı nasıl ta'zim ettiği seklı gösteren bir isim tahlil ediyoruz. Bütün sahabeler (radiyAllahu anhum) müslüman değil mi?"

Sorucu: "Tabiki." (Şia zındıklarına göre sahabenin hemen hemen hepsi kafir ve münafıktır. Bu inanışlarının bir ruknudur/temelidir. Ama takıyye icabı bunu müslümanlardan gizlerler. Elhamdulillah selefiyye/ehli sünnet sahabenin hepsine hakkıyla hürmet etmiştir. Allah kendilerinden razı olsun. Bu konu ile alakalı olarak bkz: "Ehli sünnetin sahabe hakkında inancı." Seyh AbdulMuhsin el-Abbad. Mutercim)

Seyh el-Albani: "Hal böyle iken aralarında hırsızlık yapan, zina eden vardı, ama bu durum onlardan hiçbirisinin: '...ben müslüman değilim.' demesine müsaade etmiyordu, o bir müslüman ve Allah'a iman etmiş bir mü'min'di ve seçilmiş yolu takib ediyordu. Bazen hatasız olmadığı için bu yola aykırı hareket edebiliyordu. Bu sebebe binaen biz, Allah'ın bereketi üzerine olsun akidemizi, düşüncemizi, hayatımızdaki hareket noktamızı, Allah'a ibadet ettiğimiz dini (anlayışımızı) ifade edecek bir kelime üzerine konuşuyoruz. Kati olan falancaya veya yumuşak huylu filancanın durumuna gelince bu tamamen apayrı bir mes'eledir. Dilerim ki, senin bu özlü/veciz kelime ("selefi" kelimesi yani. Mutercim) hakkında düşünüp taşınman ve 'müslüman' kelimesini/tabirini böyle evirip çevirmemen. Emin olabilirsin k, sahidin kimse ne demek istediğini hiç bir zaman anlamayacaktır." (Şeyh el-Albani'nin ve muhatabının sözleri burada bitti. Mutercim)

InseAllah bununla niyetimiz ve bahsimizin başında zikrettiğimiz gerekli olan farklı olma/ayrılma açıklığa kavuşmuştur.

7. Selefilerde, diğerlerine nazaran takva eksikliği vardır

Bu da, selef tarafından daha önceleri red edilmiş/cevabi verilmiş gerçeği yansıtmayan bir iddiadır. (Aşağıda bu iddiayı red eden seleften bazı sözler:)

Ibn Abbas (radiyAllahu anhum, vefatı: 68h.) der ki: "Allah nezdinde en çok nefret edilen şeyler bid'atlardır." (Sünen'i-Kübra 4/316, Imam Beyhaki)

Ibn ömer (radiyAllahu anhum, vefatı: 84h.) der ki: "Her bid'at sapıklıktır, insanlar bunları güzel görse de." (el-Ibane, 1/327-328, Ibn Batta; Serhi usul'ul itikad'u-ehl'i-Sünneh, 1/86)

Sufyan es-Sevri (rahimehUllah, vefatı: 181h.) der ki: "Bid'at iblise gūnahtan daha sevgilidir, çünkü gūnahtan tevbe edilir, ama bid'attan tevbe edilmez." (el-Hilye, 7/26, Ebu Nuaym; Serh'us-Sūneh, 1/216, el-Bagavi)

Imam Şafii (rahimehUllah, vefatı: 204h.) der ki:" (Kişinin) Allah'ın huzuruna Şirk hariç bütün gūnahlarla çıkması, inancındaki bir bid'atla gelmesinden daha iyidir." (el-Itikad, sahife:158, Imam Beyhaki)

Leys ibn Sa'd (rahimehUllah, vefatı:175h.) der ki:"Ehli hevadan (ehli bid'attan yani) bir kişiyi suyun üzerinde yürürken görsem dahi, ondan yine hic bir sey kabul etmezdim." (el-Emru bi'l-Ittiba ve nehi'an-Ibtida, Imam Suyuti)

Yunus ibn Ubeyd (rahimehUllah) oğluna der ki:" Sana zina etmeyi, hirsizligi ve icki icmeyi yasakliyorum. Ama yinede bu gūnahlarla Allah'in huzurunda durman, Amr bin Ubeyd ve hempalarinin (yani mute'zilecilerin) görüsleriyle huzuruna gelmeden iyidir." (el-Ibane, 2/466, Ibn Batta el-Ukberi) (Imam Malik Amr bin Ubeyd hakkında söyle der: "Allah Amr bin Ubeyd'e lanet etsin. Çünkü o kelamdan bid'at olan bu isi uydurdu. Sayet kelam bir ilim olsaydi, Sahabe ve tabiiun cesitli ahkam ve ser'i mes'eleler hakkında konustuklari gibi ona dairde bir seyler söylerlerdi." Imam Malik'in sözü burda bitti. Kelamci zevata itham olunur. Rivayet icin bknz: Zemm'ul-Kelam, el-Herevi. Mutercim)

Said bin Cubeyr (rahimehUllah) der ki:" Bana oğlumun sūnet ehli ve gūnahkar olan bir berdusla arkadaslik yapmasi, (kendini) takvali (sanan) ve (bid'atcilara) teslim olmus bir ehli bid'at yandasi ile takilmasindan daha sevgilidir." (el-Ibane, 1/89, Ibn Batta el-Ukberi)

Imam Berbehari (rahimehUllah, vefatı:329h.) der ki:" Sayet görüsleri ve davranislari kötü, berbat, gūnahkar ve asi, ama sūnet ehli olan birisini görürsen onunla arkadas ol ve onunla otur, çünkü sana zarari dokunmaz. Sayet (bid'at) ibadetlerine düskün, aza kanaat eden ve sürekli husu icinde, ama bir ehli bid'at yandasi olan birini görürsen, onunla sakin oturma, söylediklerini dinleme, onunla beraber yürüme, çünkü onun yoluna riza göstermeyecegine ve helaka dogru sürüklenmeyecegine emin degilim." (Serh'us-Sūneh, 149., Imam Berbehari)

(Imam'us-Sūneh) Imam Ahmed bin Hanbel (rahimehUllah, vefatı:241h.) (Ehli Sūnetin bu büyük imami hakkında yine ehli sūnet büyüklerinden Ebu Hatim er-Razi derki:" Kim Ahmed bin Hanbel'i seviyorsa, bilinsin ki o sūneti seviyordur." Bilinsin ki bu satirlarin yazarı da Ahmed bin Hanbel'i seviyor. Mutercim) der ki:" Büyük gūnah islemis olan ehli sūnet tabiiilerinin mezarlari bahceler gibidir. Ehli bid'at yandaslarinin mezarlari ise oyuk ve bostur. Ehli sūnetin gūnahkarlari Allah'in dostlaridir, itidal üzere ve dindar olan ehli bid'at (tarafarlari) ise Allah'in düşmanlaridir." (Tabakat'ul-Hanabile, 1/184)

Ey sūnet ehli! Salih selefimizin bize miras olarak ne vasiyyet ettigine ve bizi nasıl ikaz ettigine/uyardigini bir düşün. Sayet akide ve menhecte ki bid'at bölünmenin/parcalanmanın ve ihtilafın sebebiyse, cehennem vaadedilen firkaların ortaya cikmasına sebep oluyorsa, seytanın bid'ati nasıl süslediğini, hidayet ve nur gibi gösterdiğini düşününce, bozuk fikirleriyle ehli bid'at hempalari, ehli sūnetin gūnahkar bir berdusundan daha tehlikeli ve zararlıdirlar.

(Allah'in izni ile 13.zilkade 1425'te, İslam belderinden bir beldede tercume bitmistir.)

Kaynak:"11. Eylül İşığında İslam'ı Müdafaa"
Müellif: Ebu'l-Hasen el-Akdar (Seyh Mukbil'in talebelerinden)
Tercüme: AbdulKerim Çobanoğlu